

Sygn. akt VII U 1498/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Jarząbek

Protokolant: Karol Szwej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 marca 2018 r. w Warszawie

sprawy T. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania T. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W.

z dnia 23 lipca 2012 r. znak: (...)

- oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

T. G. w dniu 28 sierpnia 2012 r. za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W. wniosła odwołanie od decyzji z dnia 23 lipca 2012 r., znak: (...)zaskarżając ją w całości. Odwołująca zarzuciła decyzji naruszenie art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych poprzez uznanie, że jest zdolna do pracy. Ubezpieczona wniosła o zmianę decyzji poprzez przyznanie jej renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 2-4 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 13 września 2012 r. wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Organ rentowy stwierdził, że odwołująca nie jest osobą niezdolną do pracy, a ponadto staż jej pracy w dziesięcioleciu na dzień złożenia wniosku, tj. w okresie od dnia 27 kwietnia 2002 r. do dnia 26 kwietnia 2012 r. wynosi 3 lata, 10 miesięcy i 25 dni okresów składkowych i nieskładkowych. W związku z tym Oddział odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 6-7 a. s.).

W piśmie procesowym z dnia 5 lutego 2014 r. Organ rentowy wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego sądowego neurologa. Sąd na rozprawie w dniu 31 marca 2014 r. oddalił przedmiotowy wniosek (k. 40-241 i 257 a. s.).

Wyrokiem z dnia 8 kwietnia 2014 r. Sąd zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał odwołującej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 kwietnia 2012 r. do dnia 7 listopada 2015 r. Uzasadniając swoje stanowisko Sąd wskazał, że schorzenia odwołującej powodują częściową niezdolność do pracy, co potwierdzili w swoich opiniach biegli sądowi lekarze specjaliści z zakresu ortopedii oraz neurologii (k. 259 i 262-266 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w dniu 12 maja 2014 r. wywiódł apelację, zaskarżając wyrok w całości i zarzucając naruszenie art. 233 k.p.c. poprzez niedopuszczenie wnioskowanego dowodu z opinii innego biegłego sądowego lekarza neurologa oraz art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS poprzez orzeczenie na podstawie niepełnego materiału dowodowego i nieuwzględnienie prawidłowej daty powstania niezdolności do pracy. W związku z tym organ rentowy wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości i oddalenie odwołania albo uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania (k. 269-271 a. s.).

Sąd Apelacyjny w Warszawie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 24 września 2015 r. uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę tutejszemu Sądowi do ponownego rozpoznania. W wytycznych zobowiązano Sąd do zażądania od organu rentowego pełnych akt rentowych obejmujących między innymi decyzję o odmowie przyznania prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy z 2008 r. oraz wyjaśnienia, z jakich przyczyn decyzja z dnia 8 kwietnia 2008 r. nie została zrealizowana zgodnie z jej treścią. W dalszej kolejności zobowiązano Sąd do oceny, czy odwołująca spełnia przesłankę posiadania okresu składkowego i nieskładkowego w ostatnim dziesięcioleciu przed złożeniem wniosku bądź przed powstaniem niezdolności do pracy jak również do ustalenia w sposób jednoznaczny, w jakiej dacie powstała niezdolność do pracy u ubezpieczonej biorąc pod uwagę treść obu opinii neurologicznych.

W tym celu Sąd został zobowiązany do dopuszczenia dowodu z opinii uzupełniających (k. 304 i 306-316 a. s.).

Postanowieniem z dnia 12 listopada 2015 r. Sąd dopuścił dowód z łącznej opinii biegłych sądowych lekarzy specjalistów neurologów dr B. A. i J. B. (1) (k. 325 a. s.).

Organ rentowy pismem procesowym z dnia 28 kwietnia 2016 r. wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego sądowego neurologa. W związku z powyższym Sąd postanowieniem z dnia 4 maja 2016 r. dopuścił dowód z opinii uzupełniającej biegłego sądowego J. B. (2) celem jednoznacznego ustalenia, czy odwołująca jest zdolna czy też całkowicie lub częściowo niezdolna do pracy od dnia wydania zaskarżonej decyzji (k. 369-371 a. s.).

Organ rentowy pismem procesowym z dnia 10 sierpnia 2016 r. ponownie wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego sądowego neurologa. W związku z tym, Sąd postanowieniem z dnia 15 września 2016 r. dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego neurologa innego niż B. A. i J. B. (1) (k. 395-396 i 411 a. s.).

Odwołująca pismem procesowym z dnia 18 listopada 2016 r. wniosła o dopuszczenie dowodu z opinii Instytutu (...). W związku z tym Sąd postanowieniem z dnia 10 stycznia 2017 r. dopuścił dowód z opinii ww. Instytutu (k. 434-435 i 462 a. s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

T. G. w dniu 27 kwietnia 2012 r. złożyła wniosek do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 1 a. r., tom VII).

Lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 4 czerwca 2012 r. ustalił, że odwołująca nie jest niezdolna do pracy (k. 15 a. r., tom VII).

Na skutek sprzeciwu odwołującej, sprawa została skierowana do Komisji Lekarskiej ZUS, która orzeczeniem z dnia 16 lipca 2012 r. podtrzymała stanowisko wyrażone przez lekarza orzecznika ZUS (k. 31 a. r., tom IV).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wydał decyzję z dnia 23 lipca 2012 r., znak: 450000/1800024/25/I/2012/HSZ/SER1, na mocy której odmówił odwołującej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Organ rentowy wskazał, że odwołująca nie spełnia jednej z przesłanek umożliwiających przyznanie prawa do świadczenia, gdyż nie jest niezdolna do pracy.

Sąd na podstawie opinii biegłych sądowych ustalił, że u odwołującej rozpoznano:

- w zakresie neurologicznym przeciążenia bólowe kręgosłupa u osoby ze znaczną nadwagą bez wyraźnych cech zajęcia układu nerwowego, wielopoziomowe zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne na różnych wysokościach kręgosłupa bez objawów ze strony rdzenia kręgowego. Dolegliwości neurologiczne ubezpieczonej są w okresie względnej remisji, a same w sobie nie powodują niezdolności do pracy (k. 29 a. s.);

- w zakresie internistycznym nadciśnienie tętnicze, przewlekłe zapalenie oskrzeli, otyłość oraz stan po operacyjnym leczeniu kamicy pęcherzyka żółciowego w 1989 r. Ze względu na schorzenia ubezpieczonej, konieczne jest przestrzeganie właściwej diety, dalsze systematyczne leczenie farmakologiczne oraz okresowa kontrola w poradniach specjalistycznym, w tym poradni internistycznej. Obecnie biorąc pod uwagę brak klinicznych objawów niewydolności układów i narządów wewnętrznych oraz brak wyników badań dodatkowych, nie ma podstaw, aby uznać odwołującą za osobę całkowicie lub częściowo niezdolną do pracy z przyczyn internistycznych (k. 134-135 a. s.);

- w zakresie ortopedyczno-neurologicznym przewlekły zespół bólowy kręgosłupa, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego z uwypukleniem krążków międzykręgowych L4-L5 i L5-S1, przebyte leczenie operacyjne dyskopatii L5-S1 w 2004r., zmiany zwyrodnieniowe i dyskopatyczne kręgosłupa szyjnego i piersiowego, naczyńniaka trzonu kręgu (...), przebyte leczenie operacyjne zespołu cieśni kanału obu nadgarstków – prawego w 2003 r. i lewego w 2009 r., wczesne zmiany zwyrodnieniowe lewego kolana, ostrogi obu pięt, torbiel galaretowatą okolicy kostki bocznej obu goleni, bóle i zawroty głowy w wywiadzie, nadciśnienie tętnicze, przewlekłą chorobę niedokrwienną serca i rozedmę płuc. Ubezpieczona została uznana za częściowo trwale niezdolną do pracy z ogólnego stanu zdrowia od dnia 26 marca 2013 r. Schorzenia przy obecnym stopniu zaawansowania i nasileniu objawów powodują naruszenie sprawności organizmu i łącznie z pozostałymi schorzeniami odwołującej ze względu na ogólny stan zdrowia prowadzą ograniczenia do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami. W szczególności schorzenia kręgosłupa prowadzą zakaz wykonywania ciężkiej pracy fizycznej, dźwigania ciężarów powodujących przeciążenia kręgosłupa oraz pracy w złych warunkach atmosferycznych (k. 145-147 a. s.);

- w zakresie pulmonologicznym przewlekłą obturacyjną chorobę płuc bez upośledzenia wentylacji. Na podstawie całości obrazu brak jest podstaw do stwierdzenia obecnie i w przeszłości u ubezpieczonej przynajmniej częściowej i okresowej niezdolności do pracy z przyczyn pulmonologicznych (k. 166 a. s.);

- w zakresie ortopedycznym zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa L-S i piersiowego, przebyte leczenie operacyjne dyskopatii L5-S1 w 2004 r., przebyte leczenie operacyjne zespołu kanału nadgarstka obustronnie, początkowe zmiany zwyrodnieniowe lewego stawu kolanowego leczone artroskopowo w 2011 r. oraz zapalenie rozciągniętego podszwowego stopy prawej w trakcie leczenia. Uznano, że odwołująca nie jest niezdolna do pracy ze względu na stan narządu ruchu. Stan morfotyczny-czynnościowy narządów ruchu nie wskazuje na istnienie schorzenia, które naruszałoby prawidłowe funkcjonowanie organizmu ubezpieczonej w stopniu powodującym co najmniej częściowo niezdolną do pracy. Zespoły bólowe kręgosłupa przebiegają bez objawów korzeniowych i ubytkowych. Stopień zaawansowania zmian zwyrodnieniowo-zniekształcających i dyskopatycznych w obrębie kręgosłupa nie uległ nasileniu. Choroba zwyrodnieniowa kręgosłupa nie wywołuje uchwytynych objawów klinicznych. Przebyte leczenie operacyjne zespołów kanału nadgarstka prawego i lewego przyniosły zamierzony efekt terapeutyczny. Zmiany zwyrodnieniowe lewego kolana nie powodują ograniczenia ruchów ani upośledzenia czynnościowego stawu kolanowego. Obecne leczenie zapalenia rozciągniętego podszwowego może być leczone w ramach okresowej niezdolności do pracy i nie powoduje długotrwałej niezdolności do pracy w rozumieniu rentowym (k. 216-217 a. s.);

- w zakresie neurologicznym zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne z zespołem bólowym i objawami ubytkowymi – korzeniowe i mózdkowe oraz stan po operacji dyskopatii L4-L5. Z przyczyn neurologicznych ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy na okres dwóch lat od daty badania w Sądzie (k. 223-224 a. s.).

- w zakresie neurologicznym bóle i zawroty głowy bez cech ogniskowego uszkodzenia Centralnego Uszkodzenia Nerwowego, przewlekły zespół bólowy kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego, piersiowego i szyjnego w przebiegu choroby zwyrodnieniowej i dyskopatii bez istotnych powikłań neurologicznych, stan po operacji dyskopatii L5/S1 w 2004 r. oraz dużego stopnia otyłość. Ubezpieczona została uznana za zdolną do pracy. Zastosowane leczenie farmakologiczne, operacyjne i rehabilitacja pozwoliły na uzyskanie poprawy stanu odwołującej. Stwierdzone schorzenia przebiegają z okresami zaostrzeń i remisji objawów, wymagają dalszego leczenia i rehabilitacji w okresach zaostrzeń dolegliwości, ale mogą być leczone w ramach czasowej niezdolności do pracy (opinia biegłego sądowego B. A. - k. 341-342 a. s.).

- w zakresie neurologicznym wielopoziomowe zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa z objawami ubytkowymi i zespołem bólowym

u osoby z nadwagą oraz stan po operacji dyskopatii L5/S1. Ubezpieczona jest osobą częściowo niezdolną do pracy od daty badania, tj. od 7 listopada 2013 r. na okres dwóch lat. Zmiany występujące w badaniu (...) w odcinku szyjnym i lędźwiowym kręgosłupa uzasadniają występowanie zespołu bólowego. Praca osoby sprzątającej wymaga pełnej sprawności, a stwierdzone zmiany dyskopatyczne kręgosłupa i nadwaga wyraźnie ograniczają sprawność (główna i uzupełniająca opinia biegłego sądowego J. B. (1) – k. 356-357 i 386 a. s.).

- w zakresie neurologicznym bardzo dyskretne objawy korzeniowe z odcinka lędźwiowego bez niedowładów, zaników mięśniowych, deficytu w odruchach etc., przeciążeniowe bóle kostno-stawowe kręgosłupa i być może bóle w dużych stawach. Odwołująca z przyczyn neurologicznych nie jest niezdolna do pracy. Różnice zawarte w opiniach neurologów mogą wynikać w różnych fazach schorzeń kręgosłupa (opinia biegłego sądowego B. Z. – k. 420 a. s.).

Sąd na podstawie opinii Instytutu (...) ustalił,

że odwołująca jest częściowo niezdolna do pracy od momentu, w którym

w toku postępowania sądowego stwierdzono u ubezpieczonej obecność deficytu neurologicznego w dniu 26 marca 2013 r., przez co została uznana w 2004 r. za całkowicie niezdolną do pracy, a następnie częściowo niezdolną do pracy. Ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy do dnia uzyskania przez nią wieku emerytalnego (k. 493-502 a. s.).

Decyzja z dnia 8 kwietnia 2008 r. nie została wysłana do odwołującej, ponieważ była nieprawidłowa z uwagi na jej niezgodność z orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 18 marca 2008 r. Ostateczne postępowanie z wniosku ubezpieczonej z dnia 28 stycznia 2008 r. zakończyło się wydaniem decyzji z dnia 30 kwietnia 2008 r., która była przedmiotem odwołania. Decyzja z dnia 8 kwietnia 2008 r. nie weszła do obrotu prawnego, ponieważ organ rentowy zaniechał jej doręczenia (pismo organu rentowego k. 322 a. s.).

Odwołująca legitymowała się okresami składkowymi i nieskładkowymi w wymiarze 3 lat i 10 miesięcy w ostatnim dziesięcioleciu przed dniem zgłoszenia wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy, tj. w okresie od dnia 27 kwietnia 2002 r. do dnia 26 kwietnia 2012 r. (k. 407-408 a. s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach sprawy, w tym akt rentowych ubezpieczonej. Autentyczność zgromadzonych dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron, dlatego Sąd uznał je za pełnowartościowy materiał dowodowy. W ocenie Sądu opinie biegłych sądowych lekarzy specjalistów są wiarygodnym dowodem w sprawie, gdyż wydane zostały w oparciu o obiektywne wyniki badań odwołującej. Lekarze są specjalistami w swoich dziedzinach posiadającymi bogatą wiedzę medyczną oraz wieloletnie doświadczenie zawodowe. Zdaniem Sądu opinie powołanych w sprawie biegłych nie pozostawiają żadnych wątpliwości co do dokładnego określenia stanu zdrowia wnioskodawczyni. Sąd ustalił, że w niniejszej sprawie mająca najwyższy walor dowodowy okazała się być opinia Instytutu (...). Strony procesu nie wnosily o wydanie opinii uzupełniającej albo o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych sądowych, a zatem treść opinii Instytutu tak, jak i wnioski z niej wynikające Sąd uznał za własne jako dające podstawę do wydania rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie T. G. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Odział w W. z dnia 23 lipca 2012 r., znak: (...) jest niezasadne i podlega oddaleniu.

W myśl art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.) zwanej dalej „ustawą”, renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy;
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
3. niezdolność do pracy powstała w okresach składkowych wymienionych w ustawie, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Zgodnie z art. 58 ust. 1 pkt 5 ustawy, warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2 ustawy, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej 5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat.

W niniejszej sprawie, na gruncie spornej decyzji organ rentowy podnosił, że ubezpieczona nie spełniła przesłanki wynikającej z art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy, a mianowicie nie jest niezdolna do pracy. W toku postępowania sądowego okazało się, że odwołująca również nie udowodniła okresu składkowego i nieskładkowego wynoszącego łącznie co najmniej 5 lat w ostatnim dziesięcioleciu przed złożeniem wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd Okręgowy dysponując zgromadzonym materiałem dowodowym w postępowaniu wyjaśniającym, dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych celem ustalenia, czy odwołująca jest niezdolna do pracy ze szczególnym wskazaniem daty powstania tej niezdolności. Zdaniem Sądu treść oraz wnioski wynikające z opinii Instytutu (...) są rzetelne, logiczne i prawidłowe. Istotnym jest, że strony, a w szczególności organ rentowy nie wnosili uwag do opinii Instytutu.

W związku z tym Sąd uznał wnioski wyprowadzone z tej opinii za mające wysoki walor dowodowy. Sąd doszedł do przekonania, że najistotniejsze w sprawie schorzenia dotyczące ubezpieczonej leżały po stronie neurologicznej. Zatem Sąd uznał opinię Instytutu za odnoszącą się w pełnym zakresie do możliwości podjęcia pracy przez ubezpieczoną. W ocenie Sądu odwołująca jest częściowo niezdolna do pracy od dnia 26 marca 2013 r., czym jednocześnie wypełniła przesłankę do uzyskania renty zawartą w dyspozycji art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy.

Jednakże na podstawie poglądu Sądu Apelacyjnego, który został w całości zaaprobowany, „zgodnie z art. 58 ust. 1 pkt 5 ustawy warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej 5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat. Okres ten w myśl ust. 2 powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy. Art. 58 ust. 4 stanowi natomiast, że ust. 2 nie stosuje się do ubezpiezonego, który udowodnił okres składkowy, o którym mowa w art. 6, wynoszący co najmniej 30 lat dla mężczyzny, który jest całkowicie niezdolny do pracy. Ponieważ warunki te muszą być spełnione łącznie, niespełnienie jednego z nich uzasadnia odmowę prawa do renty.” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 5 sierpnia 2015 r., sygn. akt III AUa 432/15)

Przekładając obowiązujący stan prawny na grunt niniejszej sprawy Sąd zważył, że odwołująca oprócz spełnienia przesłanki niezdolności do pracy, miała obowiązek udowodnić, że posiada wymagany prawem 5-letni okres składkowy i nieskładkowy liczony w dziesięcioleciu przed dniem złożenia wniosku o świadczenie. Z niekwestionowanego stanu faktycznego wynika, że ubezpieczona wystąpiła z wnioskiem do organu rentowego o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w dniu 27 kwietnia 2012 r. Zatem Sąd zasugerował się wyliczeniem dokonany przez organ rentowy w piśmie procesowym z dnia 13 września 2016 r., na którego podstawie wyliczono ubezpieczoną staż pracy w okresie od dnia 27 kwietnia 2002 r. do dnia 26 kwietnia 2012 r. Sąd zważył, że ubezpieczona udowodniła jedynie staż pracy wynoszący 3 lata i 10 miesięcy. Zatem odwołująca w ocenie Sądu nie spełniła przesłanki zawartej

w art. 57 ust. 1 pkt 2 uprawniającej ją do pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy. Sąd zważył, że odwołująca powinna legitymować się co najmniej 5-letnim okresem składkowym i nieskładkowym liczonym w dziesięcioleciu na dzień złożenia wniosku w dniu 27 kwietnia 2012 r., ponieważ jej niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 roku życia.

Z tych przyczyn Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

Na marginesie rozważań prawnych Sąd wskazuje, że uszło jego uwadze pismo procesowe organu rentowego z dnia 21 grudnia 2016 r. w którym organ rentowy diametralnie zmienia dotychczasowe stanowisko w sprawie i wskazuje, że zaliczył odwołującej dodatkowe okresy składkowe i nieskładkowe. Organ rentowy wyliczył we wskazanym piśmie, że ubezpieczona legitymuje się okresami składkowymi w wymiarze 4 lat, 4 miesięcy i 20 dni oraz okresami nieskładkowymi w wymiarze 1 roku i 10 dni. W związku z tym po wydaniu wyroku, Sąd doszedł do przekonania, że odwołująca spełnia przesłanki warunkujące przyznanie prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 26 marca 2013 r. do czasu osiągnięcia przez nią uprawnień do świadczeń emerytalnych.

Zarządzenie: odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi odwołującej (do wgrania do SAWA).

MK